

Regula Sancti Patris Benedicti

Benedikt <Montecassino, Abt, Heiliger>

Moguntiae, 1604

LX. De Sacerdotibus qui fortè voluerint in Monast. habitare.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64533](#)

obstruantur, ut nulla suspicio remaneat pueri, per quam deceptus perire posse (quod absit) quod experimento didicimus. Similiter autem, & pauperiores faciant. Qui vero ex toto nihil habent, simpliciter petitionem faciant, cum oblatione offerant filium suum coram testibus.

I. (SI IPSE PVER MINORI ÆTATE
EST.) Huiusmodi pueros minoris etatis nullatenus in Congregatione recipimus, ut supra in Capitulo trigesimo. De pueris minori etate, iuxta Decreta Concilij Tridentini.

De Sacerdotibus, qui voluerint in Monasterio habi-
tare. C A P. LX.

Si quis de ordine Sacerdotum in Monasterio se suscipi rogarerit, non quidem ei citius assentiatur: tamen si omnino persistet in hac petitione, sciat se omnem Regulæ disciplinam seruaturum, nec aliquid ei relataxabitur, ut sit sicut scriptum est. Amice ad quid venisti? Concedatur ei tamen post Abbatem stare, & benedicere, aut Missas tenere, si tamè iussit ei Abbas: sin alias, nullatenus aliqua presumat, sciens se disciplinæ Regulari subditum, & magis humilitatis exempla omnibus det. Si forte ordinationis, aut alicuius rei causa fuerit in Monasterio illum locum attendat quando ingressus est in Monasterium, non illum qui ei pro reverentia Sacerdotij

Matth. 26.

K con-

concessus est. Clericorum autem, si quis cotidem desiderio Monasterio sociari voluerit, loco mediocri collocetur. Et ipse tamē si promittit de obseruatione Regulæ, vel proprietate.

1. (SI QVIS DE ORDINE SACERDOTIVM.) In sacerdotibus, & clericis Congregacionem nostram ingredientibus obseruamus ordinem professionis.

2. Verum Presbyteros propter Sacerdotij reverentiam, super alios Novitios collocamus. Idem que potest facere Prælatus de aliis, si sibi videbitur aliquarationali causa: quibus tamen propter haec non intendimus praividicare, quoad tempus Professionis.

3. Inhibemus etiam, plerumque prefatis Sacerdotibus celebrationem Missarum ad tempus, ut ex hac eorum humilitas comprobetur, & ut eam etiam melius addiscant: & tunc ipsi communicent cum clericis.

De Monachis peregrinis, qualiter suscipiantur.

C A P. LXI.

Si quis Monachus peregrinus de longinquo quis Provinciis superusnerit, si pro Hoc spacie voluerit habitare in Monasterio, & contentus facit consuetudine loci, quam inuenit, & non forte superfluitate sua perturbat Monasterium, sed simpliciter contentus est quod inuenierit: suscipiatur quanto tempore cupit. Si qua tamen rationabiliter & cum ho-

militate